

Ariciul și viespile - Constantin D. Aricescu

Scris de Cristina Vușcan

Sâmbătă, 16 Octombrie 2010 09:16 -

Un roi de mari viespi un arici zărir?
și din zbor grămadă la el năvălir?
vălit și epe,
tari și desate,
Sta ascuns ariciul, ca tr-o cetate.
Viespile turbate i tot da ocol,
Printre ghimpi la piele cătăd un loc gol;
De câte ori s? pe el s-aruncau,
D-atăea
ori ghimpii greu le sgerau;
Pierzăd dar rbdarea, ariciul se scoală,
Viespile atunci
la bot dau nval?;
Ariciul se străge și ele tinesc
De epi o p?dure și se
p?c?lesc...
Iată-le și fipe ca-n spzur?toare,
Ariciul le zice: - Nu v? dau iertare,
C?ci a?i vrut cu mine s? v? m?sura?i.
Lupta a?i c?tat-o? Aide, v? lupta?!
Ce? De
ghimpii vo?tri o s? m? tem eu,
Căd și lupt? birui chiar ?arpe ?i leu?
Numai omul
singur e vîng?tor,
C?ci pe ?st glob, omul e un creator.
Ghem s-a f?cut ariciul, s-a
rostogolit,
și viespile rele toate au pierit...
